

Hayal Kırığı

– Ahmet BOZ · 29 Haziran 2019

Bu köhne bağ-ı emelde ne yeşil ne de al kaldı.
Fidanlar koptu yerinden ne sağlam kök ne dal kaldı.

Beklerken fasl-ı baharın ol aşk gibi gelişini
Ne pembe düşlerden eser ne de fikr-i visal kaldı.

Bana düşman olan bir ben sinemi hep kan eyledi
Ne onda merhamet hissi ne bende bir mecâl kaldı.

Ne tedbir ne ceng-ü cidal derd-ü gâma kâr etmedi
Dilimde sükût-ı hayâl elimde arz-ı hâl kaldı.

Hâl-i müşkili kime arz eder bir çare istersin
Semt-i vefada ne bir dost ne de ehl-ü iyâl kaldı.

Hesap içre hesap yaptım nakd-i ömrün defterinde
Emanet bir Candan gayri ne makam ne de mal kaldı.

Yol dikenli pâyim harap,her teneffüs bir ıstırap
Kader göçünün yolunda yürüyecek ne hâl kaldı.

Bir yaralı kuş misali düştüğüm bu gurbet elde
Gözümde bitmez özleyiş,gönlümde zül celâl kaldı.

Ahmet BOZ 05.05.2019